

Toespraak door Mart Thijssen – opening Westenwind kracht 12 – 3 juni 2024

Mij is gevraagd iets te vertellen over drie wijken in Horst. Iets over een westenwind die daar waait en inmiddels aangewakkerd is tot windkracht 12. Ik doe dat als lid van wijkcomité Norbertus. Voor wie mij niet kent, ik ben Mart Thijssen.

Als ik het heb over drie wijken dan bedoel ik de wijken In de Riet, de wijk Weisterbeek oftewel de Mussenbuurt en de Norbertuswijk, het sjemdörp. Deze wijken zijn heel verschillend. Prima dat ze verschillend zijn en laat dat vooral zo blijven.

De wijken hebben ook iets gemeen: de bewoners stellen de leefbaarheid in hun wijk centraal. Wat ze ook gemeen hebben is het grote aantal sociale huurwoningen. Niks mis met sociale huurwoningen, er is een groot tekort aan dit type woning, dus Roy en Inge: bouwen, bouwen, bouwen! Vaart maken!

Er waait, zoals ik al zei, een frisse wind door die drie wijken, en zeker als die verwordt tot een windkracht 12 dan levert dat problemen op. Nee, er waaien geen bomen om en ook de nutsvoorzieningen zijn intact. Er zijn geen gewonden gevallen, maar de leefbaarheid staat onder druk. Dat is op veel plekken het geval, maar in deze 3 wijken maken de bewoners daar een punt van.

Dit gevoel is denk ik het sterkst in de wijk In de Riet. Hier signaleerden ze in 2017 al dat er sprake was van een disbalans in de wijk. Internationale werknemers, ik blijf ze toch zo noemen Roy, statushouders, en om het netjes te zeggen 'mensen met onbegrepen gedrag' kwamen meer en meer in deze wijk wonen.

Tel daarbij op dat we in een tijd leven waarin we meer en meer egoïstische trekjes gaan vertonen. Eigenbelang komt meer en meer centraal te staan. Het lijkt erop dat we daar de handen vol aan hebben. Mekaar kennen en mekaar helpen als dat nodig is, is geen vanzelfsprekendheid meer. Gelukkig valt dit in deze drie wijken wel mee. Er wordt van alles gedaan om het tij te keren, maar het gevoel ontstond dat als we niets doen, het de verkeerde kant op gaat.

Op zoek naar bondgenoten werd contact gezocht met de andere twee wijken. Vanaf dat moment is die westenwind opgestoken die inmiddels behoorlijk aangewakkerd is. Samen met de gemeente en Wonen Limburg worden er acties opgepakt die de balans moeten herstellen.

De wijken denken mee over het toewijzen van woningen aan statushouders, Windkracht 12 blaast tegen de gevels van twee bouwblokken aan de Marijkestraat die gesloopt gaan worden. Er komt een nieuw complex met ook woningen in het duurdere huursegment en koop. Er is beleid, geen shortstay internationale werknemers in de wijk en het mogelijke opkopen van woningen waar dit op dit moment nog plaatsvindt

Kan die wind nu gaan liggen?

Nee er is nog iets wat heel belangrijk is: mensen moeten zich thuis voelen in hun wijk.

En dat zal toch vooral moeten komen vanuit de bewoners zelf. Aandacht voor je burens en de verdere omgeving. Samen dingen oppakken. Laat dat nu net zaken zijn waar die drie wijken best goed in zijn.

Laat ik wat voorbeelden noemen

De wijken In de Riet en de Mussenbuurt werken keihard aan het realiseren van een huiskamer voor wijkbewoners in een nieuw te bouwen school. In alle drie de wijken worden nieuwkomers welkom geheten en zij krijgen een welkomtasje met daarin bijvoorbeeld een pak cakemix voor het bezoek aan de burens.

Er wordt gewerkt aan een dekkend netwerk van straatcontactpersonen. In bijna iedere straat is iemand die oog heeft voor dingen die er gebeuren, de geboorte van een kind, iemand die ernstig ziek is of iemand die komt te overlijden, iemand die hulp nodig heeft. Even laten merken dat dit niet onopgemerkt blijft. Er kan een beroep gedaan worden op vrijwilligers van VoorMekaar als er hulp nodig is omdat je iets niet meer kunt. Er is aandacht voor mensen in financiële nood. En zo kan ik nog even doorgaan
Kortom we geven om elkaar, we laten mekaar niet los.

Heel belangrijk hierbij is uiteraard dat mensen elkaar kennen. Daarom dit jaar een groot ontmoetingsfeest, *Gesnater rond het Water*. Een echte *Duckrace* op de beek met aansluitend muziek en hapjes uit diverse landen. En ja mensen, die plastic eendjes worden allemaal uit de beek gevist.

Maar wat is er toch met die forse westenwind van windkracht 12?

Twaalf kunstenaars zoeken contact met bewoners van de wijken. Die wind maakt niks kapot, die wind verbindt! Kunst verbindt!

Kunstenaars gaan samen met inwoners iets moois maken. Iets waarvan we straks zullen zeggen: "dat is nog over van die storm".

Ik wens de kunstenaars veel succes en ben benieuwd wat er op 31 augustus tijdens 'Gesnater rond het Water' allemaal te zien zal zijn.

Tot slot: de komende jaren zal de wind niet gaan liggen. Er is nog veel werk aan de winkel. Laten we samen proberen de leefbaarheid overeind te houden.

Mart Thijssen

